ARHIV „ISKRE"
Glasilo SVŠ
VIPAVA

ISKRE

LETO IX

1976
77

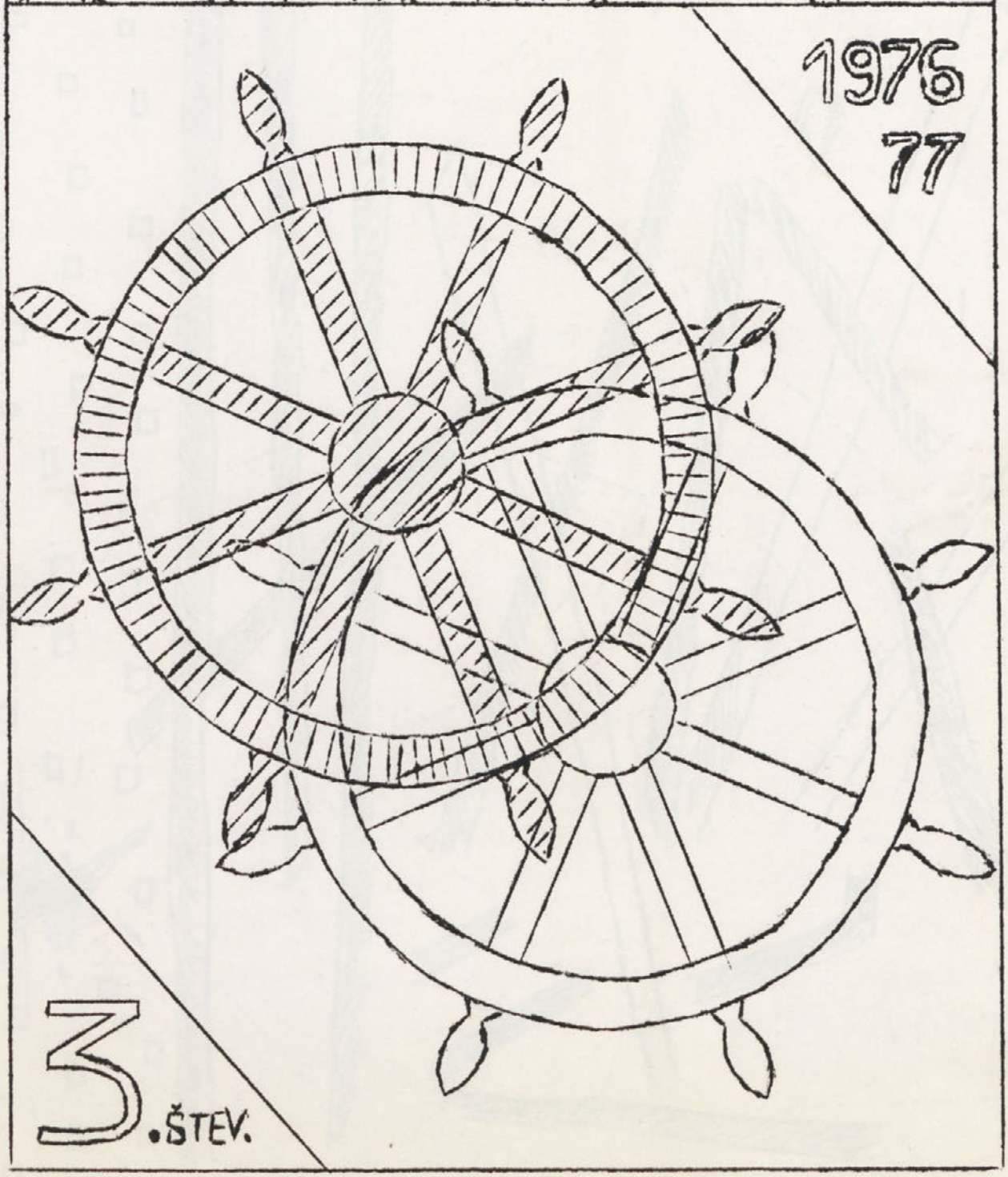

3. ŠTEV.

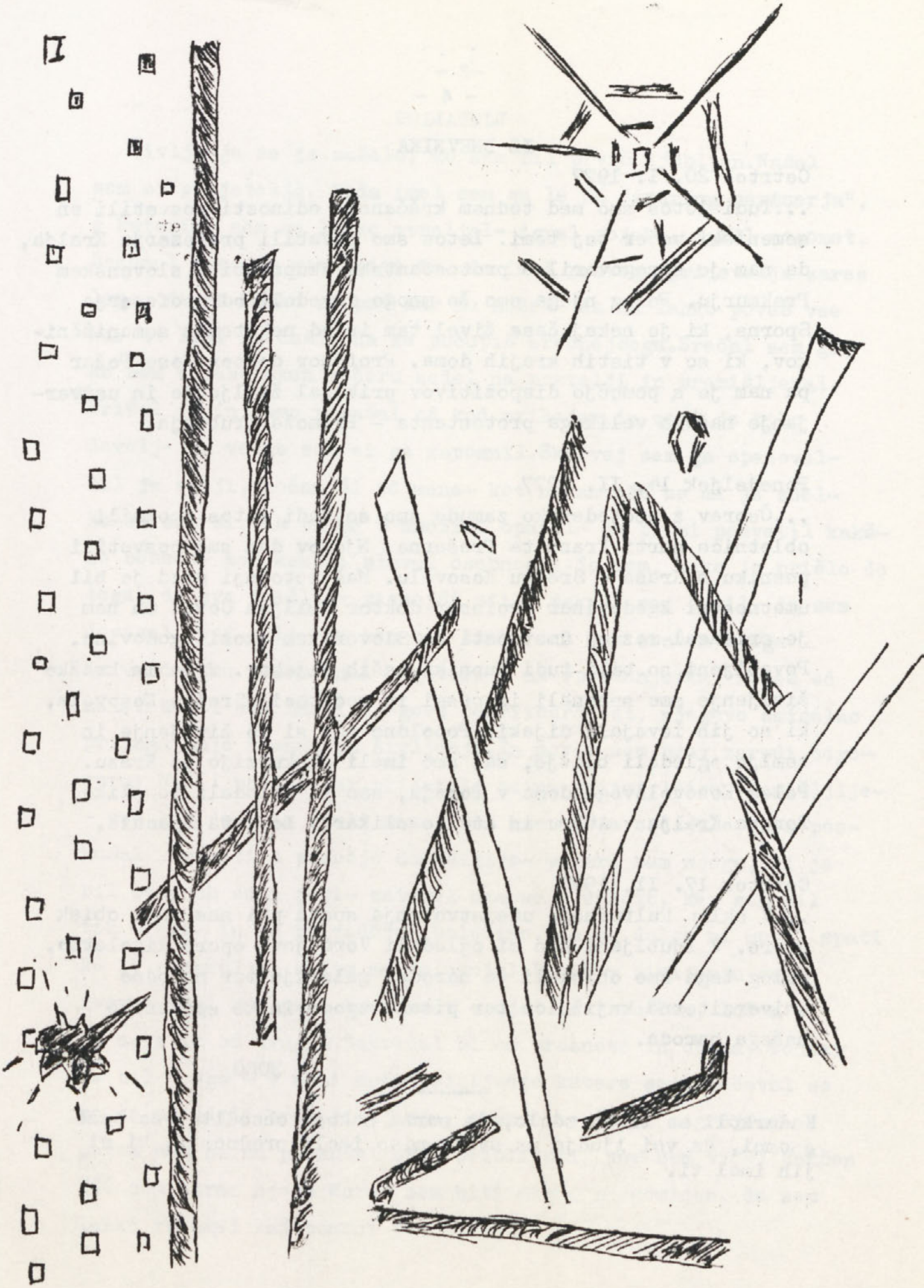

IZ DNEVNIKA

Četrtek 20. I. 1977

...Tudi letos smo med tednom krščanske edinosti posvetili en semeniški večer tej temi. Letos smo povabili profesorja Kralja, da nam je spregovoril o protestantski skupnosti v slovenskem Prekmurju. Poleg njega smo še mnogo izvedeli od profesorja Sporna, ki je nekaj časa živel tam in od nekaterih semeniščnikov, ki so v tistih krajih doma. Profesor doktor Tone Požar pa nam je s pomočjo diapozitivov prikazal življenje in ustvarjanje našega velikega protestanta - Primoža Trubarja.

Ponedeljek 14. II. 1977

...Čeprav z enotedensko zamudo smo se tudi letos spomnili obletnice smrti Franceta Prešerna. Njegov dan smo posvetili pesniku s Krasa - Srečku Kosovelu. Naš letošnji gozd je bil umetnostni zgodovinar profesor doktor Emiljan Cevc. On nam je prikazal razvoj umetnosti na Slovenskem skozi zgodovino. Povabljeni so bili tudi župniki naših dijakov. Kras in kraško življenje smo spoznali iz pesmi in recitacij Srečka Kosovela, ki so jih izvajali dijaki. Popoldne smo si to življenje in zemljo ogledali bližje, saj smo imeli ekskurzijo po Krasu. Poleg Kosovelovega doma v Tomaju, smo si ogledali še slike Toneta Kralja v Avbru in atelje slikarja Lojzeta Spacala.

Četrtek 17. II. 1977

...V sklop kulturnega udejstvovanja spada pri nas tudi obisk opere. V Ljubljani smo si ogledali Verdijevo opero Rigoletto. Poleg tega smo obiskali še narodno galerijo ter narodno univerzitetno knjižnico ter pisane zgodovinske spomenike našega naroda.

HOMO

Kadarkoli se ti bo zdelo, da moraš nekoga obsoditi, se samo spomni, da vsi ljudje na svetu niso imeli prednosti, ki si jih imel ti.

PRIJATELJ

Življenje se je začelo, ko sem bil prvič ljubljen.Našel sem si prijatelja, toda imel sem ga le za "sparing partnerja", s katerim sem se lahko streljal- igral vojake, igral nogomet. Razumel sem, da mora biti to, da imaš pravega prijatelja zares lepo, da mu lahko zaupaš kar mu hočeš- da mu lahko poveš vse kar ti leži na duši, da se počutiš srečnejšega.Srečal sem ga, ko sem v jesenskem večeru sedel na postelji in premišljeval. Prišel je in samo vprašal od kod prihajam in meni je bilo dovolj- za vedno sem si ga zapomnil.Skrivaj sem ga opazoval- bil je večji, močnejši od mene- kot nekak oče se mi je zdel- želel sem si, da bi me v množici opazil- da bi mi posvetil kakšno besedo- kot kakšni slavni osebnosti.Ne vem, kako je prišlo do tega, da sva prišla v tesnejši stik, takrat sem čutil, da sem dosegel svoj cilj- ko sem bil lahko cel dan zraven njega in vendar mu nisem znal odgovoriti na vprašanje:Kaj hočeš od mene? Hotel sem imeti njegovo odkritosrčnost, njegovo smiselno prilagajanje trenutkom življenja.In morda sem prav zaradi odgovora: Nič ! postal tak prijatelj edine prijateljice -domišljije- - vse kar je bilo okoli mene, vse kar me je obdajalo, sem poskušal razumeti s pomočjo domišljije- prezrl sem njega, ki je bil oaza ob suhi poti- zatekel sem se v samoto, ker sem bil tak - ego- in mu prizadejal bolečino, da še dolgo ni mogel spati ko je razmišljal s čim me je užalil.Prvič v življenju sem sem se zdel sam sebi brez moči - ujet in zapuščen, ločen od sebe in od drugih.Zakričal bi od praznote in obupa, vendar je bil - ego - v meni močnejši.Ljudje katere sem srečeval so so se mi zdeli brez življenja, obraze so imeli zagrnjene- potem sem se mu poskušal spet približati, ker sem videl kakšen NIČ sem brez njega.Moral sem biti mlad in zamljen, da sem lahko razumel kaj pomeni prijatelj.

In ko me je vprašal, zakaj sem ga ignoriral, sem spet odgovoril:"Ne vem! Ti bom drugič povedal". In prav ta "drugič" ga je žrlo. To sem rekel samo, da bi bil frajer - svetnik daleč nad drugimi - nad svetom čutnosti in vendar tako globoko v čutnosti. Čustva niso tekla mimo mene, so me zadevala kot meteorji in ko me je zadel tak meteor, je zadel najtimo prijateljsko vez. Danes sem tako daleč, da sem iskal besedo prijatelj v slovarju tujk in pod to besedo sem našel - LEP METULJ - potem sem iskal besedo egoist in našel - SLEP ČRV - takoj sem naredil zaključek- da - bil je lep metulj, ki je letal okrog mene - jaz pa sem bil slep črv, ki sem sicer vedel, kako delujem, toda za svet okoli sebe sem bil mrtev. Prijatelj me je hotel naučiti letati - hotel je, da bi mi zrastla krila - trudil se je in ves poten odnehal, ker ga je ta črv vedno zavrnil - nikar prijatelj-- bova drugič poskušala -. Obupal je, čeprav morda ne prav zares, vem zakaj! Ker se je zavedel, da črvom ne bodo nikoli zrastla krila-- da črv, ki je hotel ostati črv, se ne bo nikoli hotel ločiti od svoje luknje, kjer se je plazil po trebuhu in žrl zemljo. Vedno se bodo črvi plazili namesto, da bi zleteli v zrak. Metulj je letel vedno višje, medtem ko je črv ril vedno globlje v njegov svet - v njegovem JAZ -, kjer je poznal samo hrano - koreninice. Ni mu bilo do svetlobe.

Metulj pa je zapustil svoj JAZ in letel nekam bliže soncu, ki je sijalo v prvih pomladanskih dneh.....

ŠTOR

Na jetnišnici je pisalo: Odvadite se počenjati zlo, naučite se delati dobra dela! Toda napis je bil na zunanji strani in jetniki ga niso videli!?

POUK

Pusto in mrzlo zimsko
popoldne. Dijaki
se učijo. Dolgčas
snega za okni,
Pouk. Slika
bežečega švaba
na steni in mrtvega partizana
v madežu karmina.

Z gronkim in votlim glasom
rohni profesor
v ponošeni suknji, ves mlahav,
s knjigo v roki.
Dijaki pa v zboru
prepevajo lekcijo,
tisoč krat sto, stotisoč
tisoč krat tisoč, miljon

LOCOPOLIS

KDO

Podrl se je tempelj,
življenje je izplahnelo.
Trnje in osat
sta prerastla,
kar zraslo je nekoč
z zagonom,
neskončno željo
po lepšem, boljšem.
Kdo bo pomagal
zgraditi iz razvalin
tempelj v mojem srcu,
v katerem
naraslo se je trnje
in zadušilo
klas ljubezni,
vrtnice cvet?
Kdo zasejal
bo novo seme?
Kdo zacelil rane...?
Kdo.....?

CERKVENO LJUDSKO PETJE

" Če pješ dvakrat moliš ", ta rek je razširjen med našimi ljudmi in pojasnjuje pomen cerkvene ljudske pesmi.Naše preprosto ljudstvo se navdušuje in prepeva pesmi. Naše preprosto ljudstvo se navdušuje in prepeva pesmi, ki so postale ljudske, domače. Kakšna bi bila naša liturgija brez ljudskega petja? Kako si moremo predstavljati slovensko Cerkev brez domače ljudske pesmi? Lep dokaz imamo v naši Primorski,, ki se je krčevito upirala zatiranju slovenske pesmi.Predstavljajmo si naše božje poti brez ljudskega petja.Kakšno bogastvo je v teh besedilih, kako domače so te melodije.Ta pesem nas pripravlja k zbranosti.Ne moremo primerjati ljudske pesmi z modernimi popevkami.Vendar sem že v mnogih župnijah zasledil prisotnost le-teh. Te pesmi so odraz naše potrošniške družbe.Človek ne more ob valu jazza, rocka in podobnih zvrsti umirjeno peti.Tudi v Cerkev je zašel ta val ritma in popevk.Posebno mlajša generacija se je oprijela novih ritmov.Prav pa je,da upoštevamo tradicijo in bogato izročilo sakralnih pesmi, ki jih je ljudstvo sprejelo za svoje. Cerkvena ljudska glasba je preprosta, kakor je preprosta večina vernikov.Ljudje so tudi izven cerkve radi segali po teh besedilih.Kaj ni to nekaj pretresljivega ko zapoje vsa cerkev? Ali ne pretrese to človeka?Tega gotovo ne doseže orkestralna pa tudi zborovska glasba ne.Ob taki priložnosti imamo občutek hvale in zahvale našemu vsemogočnemu Bogu.

Že dolgo časa opažajo,da cerkveno ljudsko petje nazaduje.Po drugem vatikanskem koncilu je prišla prenova tudi v to glasbeno zvrst.Cerkev se bori proti pasivnosti in vabi vernike k sodelovanju.Opažamo, da vplivajo na ljudsko petje v cerkvi tudi medsebojni odnosi.Če so si ljudje tuji ne morejo tako sproščeno peti.

Drug vzrok pa so pevski zbori po naših krajih, ki skoraj nepoznajo več enoglasnih skladb. Res je, da imajo večji razpon, pa tudi večjo melodičnost in dovršenost štiriglasne zborovske skladbe. Zbori bi morali večkrat izvajat lažje ljudske enoglasne pesmi, katerih bi se ljudstvo hitro oprijelo. Še ena možnost za razširjanje cerkvene ljudske glasbe je v tem, da se duhovnik oziroma organist posveti tudi mlajši generaciji- - otrokom. S tem bo vzbudil čut za ljudsko pesem in le tako se bo še naprej ohranjala.....

Ljudsko petje mora živeti s Cerkvijo in jo povezovati. pogledamo naše božične ali pa velikonočne pesmi. Ali ni to nekaj, kar je sestavni del kristjana samega? Ali v tem ne doživlja tiste skrivnosti, ki jo pesem izraža.

Potrudimo se, da bo naše bogoslužje postalo bolj originalno, bolj doživeto in tudi bolj sveto.

CAECIDI

DARITEV

Na oltar prinašamo
preprosti dar, kruh
na pateni in
vino v čaši.
Sprejmi ga o Jezus,
skupaj z nami v dar.
Sprejmi ga, kot našo
najdražjo daritev,
ki ti jo darujemo iz
vsega srca.

Slabotni smo in omahljivi
in večkrat smo te že
zatajili. Ti veš za naše
skrite misli, ki hranimo
jih trdno skrite v kotičku
srca, o Jezus sprejmi
vse to prav vse, kar Ti poznaš.

LOCOPOLIS

TRPI

HI, HI, HI.....
V SRCE
SE JE IVER ZABODLA
LE TRPI! HI,, HI ,
SAJ VREDEN SI
TE KAZNI!
LE TRPI .....!
HI, HI, HI ....!
HI,.....

-165-

VEČER (oris)

NAjlepši večer ali zapad sonca sem doživel v planinah.Že ves dan smo hodili in želel sem si večera.Ob šestih smo prišli do koče, vsedli smo se , nekaj pojedli nato pa smo opazovali zapad.

Sonce se je razlivalo v vseh najlepših in najkrasnejših barvah, kakor, da bi jih tja nanesel najboljši slikar.Vedno bolj in bolj se je nagibalo čez sosedni hrib, kot da bi nas ne maralo.Na nebu so se pokazali majhni skoraj bi rekel sivi oblački- nakodrani so bili.Pluli so tiho, brez vsakega groma ali šviga strele , proti soncu, ki je izginjalo.

Iz iglastega gozda mi je udaril v lice močan oster zrak. Dve debeli, "srebrni" solzi, sta polzeli neslišno po licu.Oblački so pripluli do sonca, niso bili več tako sivi, ampak vse bolj obarvani in žareči.Sonce je že skoraj izginilo.Izgledalo je da bo trčilo ob skalovje.Počasi se je skrivalo za skalnat vrh, ki je žarel.Iz majhne luknje v zidu koče sta poletela na svoj izlet ali športni dan dva netopirja.Krožila sta nam prav nad glavami....

Veter, ki je prišumel iz osrčja gozda je začel vse močneje nagibati okorne vrhove košatih smrek. Iz njih se je glasilo še zadnje petje ptičev, ki so si iskali prenočišča. Čivkali so rahlo, kakor da bi tudi oni z žalostjo pozdravljali zahajajoče sonce.

Prisluhnil sem tudi potoku, ki je nekaj sto metrov od nas v brzicah in slapovih dirjal naprej. Bolj kot se je nagibal dan k zatonu, glasneje je žuborel, kot bi kamenje vabil s seboj v dolino. Majhni in nizki, toda močni valovi so pljuskali v bregove. Dirjal je naprej, preskakoval brzice in slapove kakor da hoče za soncem- da ga hoče ujeti....

Med tem je sonce že izginilo. Na nebu so se med oblački pokazale zvezde, ki se niso ganile in gledale na nas kot nepremično pripete na nebo. Žarele so z vso svojo lepoto, kot žari diamantni kamenček na prstanu. Skratka bile so čudovite... Naenkrat sem zagledal utrinek. Padal je počasi brez vsakega groma... Zaželel sem mu srečo, ko je izginil. Majhne srebrne kaplje so se pokazale v travi. Bila je zares zlata rosa vrh planin. Bila jo je toliko, da sem se lahko umil v njej.

Odšli smo spat. In tudi še na posteljo mi je sijal prav meni v oči lunin žarek. Dal sem si roko na oči in tako zaspal v lunini svetlobi.

Večkrat se spominjam toga večera. Zame je bil ta večer prav neko doživetje. Ne samo zunanje, čutil sem v srcu, da sem nekaj velikega doživel in najlepši občutek- da sem bil vesel...

ŠTIL

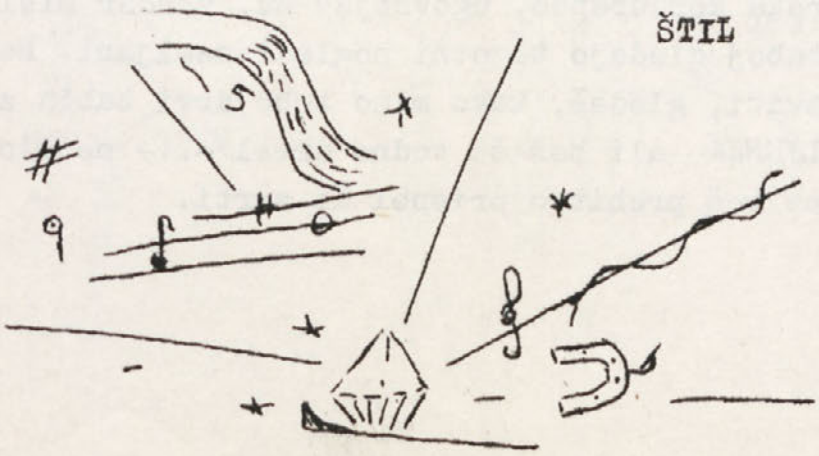

RAD BI ŽIVEL

Veter,
rad bi šel s teboj,
s teboj v življenje
v trpljenje.

Ljubezen,
z ljudmi združuj me
v trplenju,
bodi mi opora.

Žalost,
srce si napolnila mi,
upe vse pobila si,
umorila.

KEC

POT ŽIVLJENJA

"Postoj! Kam se ti tako mudi, te kdo preganja, neprestano bežiš, ali ti koga preganjaš?! Je vredno, se bo res podrl svet, če tebe ni nekje zraven, ali nisi morda za seboj pustil nečesa veliko bolj pomembnega? Ali ne vidiš, kako se ti sošolci posmehujejo, še veter in vipavska burja se ti smejeta? Ali se ti zdi kaj še bolj daleč kot konec vsake poti? Postoj za hip! Poglej kakšen dan je danes - poglej tvojemu prijatelju v obraz - dotakni se sveta z ustnicami - vrzi se na zemljo in jej zemljo - imej občutek, da si zemljan - nočeš se oziratí na prehojeno pot življenja, vendar se ta trenutek, ko to pišeš, vračaš nazaj, hočeš žalovati za izgubljenimi možnostmi, za tistim, kar si zamudil, glej raje naprej, da ne boš zamudil še več, zavzemi se za to kar prihaja, da boš lahko sprejel to kar prihaja z vsemi čuti. Gledaš na uro, še pri kosilu se boriš s časom, meren si v svoji nestrpnosti, zakaj imaš tako neprozorno masko, vse hočeš prikriti, prijatelj ti oporeka konkurenco, ugovarjaš mu, vendar misliš drugače, za teboj gledajo togotni pogledi zemljani. Nekje se boš moral ustaviti, gledaš, kako mimo tebe drvi tabla z napisom 20 LET ŽIVLJENJA- ali boš še vedno drvel -?!- ne človek ustavi se, če ne boš prehitro prispel do smrti.

Vedel sem, da se boš ustavil, vedel sem, da me boš poslušal. Ali sploh veš kam si drvel, padal s hitrostjo, ki jo lahko izračunaš po formuli za težnostni pospešek, naenkrat si se ustavil. Kdaj? Ko si zagledal njo - ročno iskro, v kratkem trenutku si se srečal z njo - odprl padalo, da bi se ustavil. Ali se spominjaš kako je bilo lepo - ali se zavedaš, kako sta se spoznala in sta bila hkrati tako neznana - se spomiš, kako si se v mladosti igral po ozkih ulicah, kako ste se streljali z lesenimi puškami in vendar ste se ljubili - zdaj moraš stati ti pa še vedno počasi padaš - dovolj je pustolovščine - ker ti je ostalo malo časa, gledal sem za teboj in tvoj let se mi je zdel razdvojen, zdelo se mi je, da sta zdaj dva enaka in da letita vsak na svojo stran.
Zedini se in se odloči - kajti zapomni si, da sreča ne pride sama - sreče ti ne bodo prinesli na krožniku.

MOKA

UPANJE

Tih stojiš ob meni,
noč in dan me varuješ,
v življenje pot mi kažeš,
milosti mi daješ.

Vse niti upanja,
k Tebi stekajo se,
ljubezen,
najlepša je med temi.

Bog.
Ljubezen tvoja prevzema me nocoj
greh odšel od mene,
je daleč stran.

...

Nisi prišel po njo,
tih si šel naprej,
ne ozreš se name,
ki v molitvi zrem v te.

KEC

ZAŠLO JE SONCE

Spodrsnilo je
Kamen padal
je v globino,
odbijal se je od sten
prepada in
za njim še drugi
so zdrsnili.
Samo odmevi
v tišino,
bobnenje se je umirilo,
vzdih za vzdihom,
hrcpenje in zvijanje,
želja po življenju!
Zasmejali
so se sončni žarki
v jutranji sinjini
kamenju v obraz,
ki mirno stalo je
in zmagoslavno
zviška gledalo je
nanj .....!!
Strašni izdih
sovraštva je
odjeknil.
Zašlo je sonce
sredi dneva.

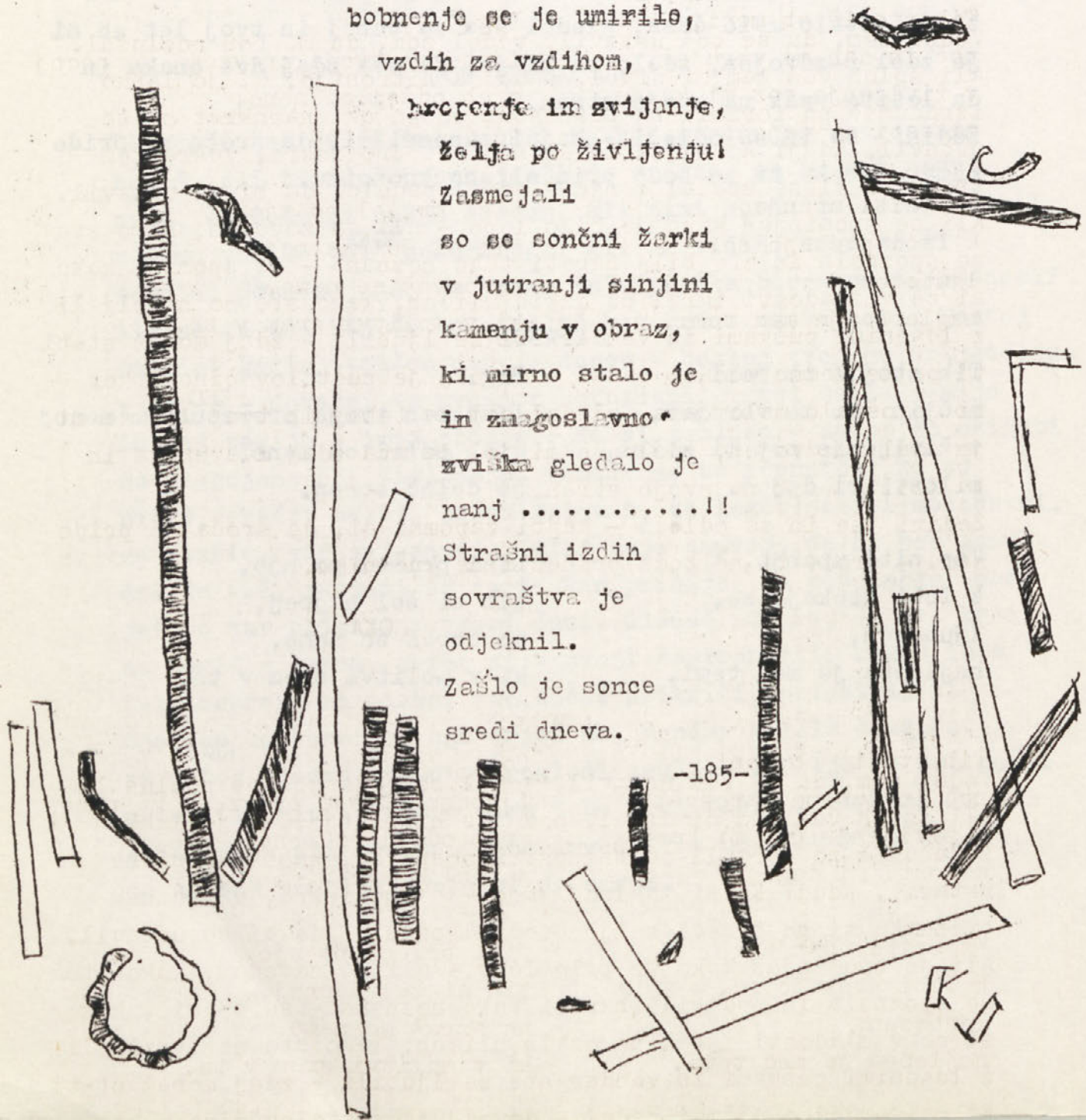

CILJ

Stojim pod veliko steno in gledam na vrh, ki se blešči v soncu. V roki držim tri kline in kladivo. Sopotniki se mi smejijo in me strašijo, da ne pridem nikamor - nikamor da ne pridem. Ostanem naj v senci in živim z drugimi. Skoraj me prepričajo, a moje oči so še vedno uprte v steno - opazujem druge plezalce. Ljudje ne utihnejo - hočejo - da - hočejo me prestrašiti. Naštevajo mi vse tiste padce - vse tiste spodrsljaje na tej poti. Rad bi prišel na vrh - gledal z vrha, kot zmagovalec nad senco - na soncu. Ponižno se oziram na vrh - strah me je njegove veličine - ljudje mi opozarjajo - ne bodo mi pomagali, če padem - bojim se, da bi bil komu v nadlego - nekdo me spodbuja: -Moraš poskusiti, mogoče uspeš, še vedno vodi pot nazaj. Toda jaz se ne bom vrnil z neuspehom - ne nikoli - ker je v meni preveč ponosa, ne bi prenesel, da bi se mi smejali - - raje bi padel za vedno. Zagrabil sem vse kar sem imel - svoje tri uboge kline - začel sem pot brez vrnitve - ljudje me občudujejo - kar naj gledajo, jaz sem jim bom dokazal, da se tudi z tremi klini da doseči vrh. Sonce ushaja nad obzorjem....

-935-

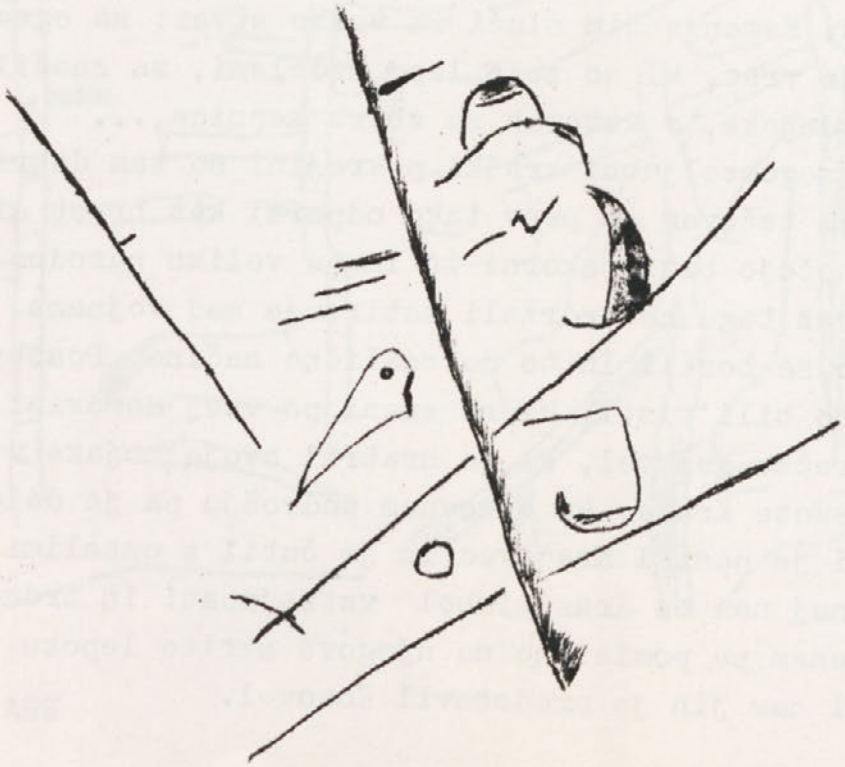

NAŠ KRAS

Beseda KRAS zveni trdo, toda vseeno lepo in domače. Ob tej besedi si takoj predstavljamo gričevnato pokrajino, poraščeno z nizko travo med številnimi skalami, ki vsepovsod pričajo, da na teh tleh ni veliko zemlje in da je borba zanjo težka. Vendar ni tako pusto kot bi si mislili,saj vidimo odporne borovce, brinovo grmičevje in razne lepote, ki jih v drugih delih Slovenije ne najdemo.

Takoj za hribi, ki jo omejujejo Vipavsko dolino smo opazili, da se pokrajina spreminja. Postajala je vsebolj gola, dokler nas niso spremljali samo še borovi gozdički in brinjevi grmi. Opazili smo tudi s kamenjem ograjene njivice, ki so pričale, kako trdo morajo ljudje delati na polju, ker ne morejo uporabiti stroja. Vedeti pa moramo, da daje tudi kraška zemlja in kamenje svoj dar človeku in to je vino - kraški teran. To so kazali veliki nasadi trt, ki so skrbno opremljeni z latniki. Med nasadi rastejo tudi osamljeni kostanji in hrasti, ki se z lahkoto upirajo burji. Burja je na Krasu skoraj stalni gost.Prav zaradi burje so vasi značilne primorske. Zelo so stisnjene z ozkimi ulicami in tesnimi dvorišči. Ta oblika vasi zelo vpliva na družabno življenje v vasi. Ker se hiše držijo skupaj, se sosedje lažje pogovarjajo in utrjujejo prijateljstvo. Kraške hiše so po večini zidane iz kamenja, ker tam skoraj ni drugega materiala. Kamenje jim služi za vsako stvar: za ograjo, za podboje vrat, ki so zelo lepo izdelani, za značilne kraške vodnjake, v katerih se zbira kapnica,...

Kljub negostoljubni kraški pokrajini so tam dobri ljudje. Proti vsem težavam se prav tako odporni kot hrast ali bor. Nikomur nočejo biti pokorni in imajo veliko narodno zavest, saj bi brez tega ne vzdržali zatiranja med vojnama. Vsi ljudje so se borili in to na različne načine. Posebno uspešni so bili tisti, ki so znani po vsej domovini. Takšen je bil Srečko Kosovel, ki je hrabril svoje rojake v težavah in opeval lepote Krasa. Na likovnem področju pa je deloval Tone Kralj, ki je postal Krašovec in je čutil z ostalimi.

Tako naj nam bo Kras simbol vztrajnosti in trdnosti v težavah, obenem pa pomislimo na njegove skrite lepote in zanimivosti, ki nam jih je predstavil Kosovel.

FRANC

CESTA!

Daleč v daljavi!
Blešči se!
Žari!
Kaj je to?
Čemu?
Zakaj?
"Tam moj je ideal".
"To je moj cilj".
"Cilj"
Pozor!
Široka križišča!
Križišča neenakovrednih cest!
Kam?
Kam?
"Tu"
"Tu pojdem".
"Joj, kako je vse temno".

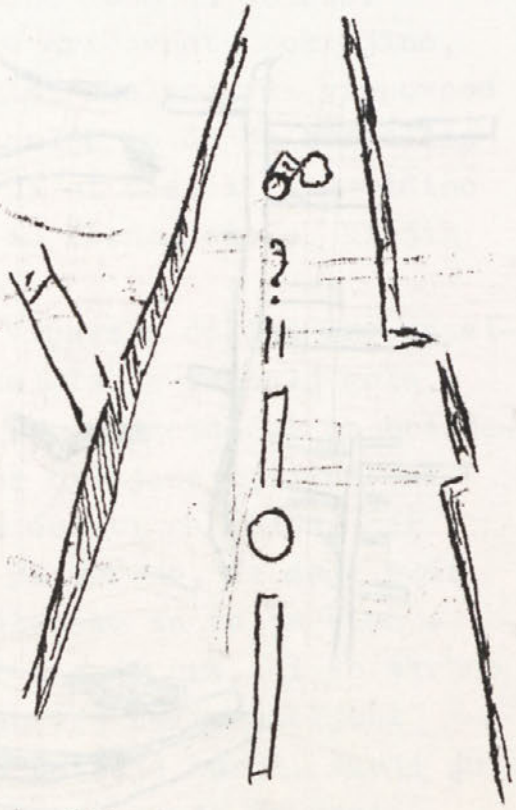

NALAK

PRVI LET Z LETALOM

Bilo je takrat, ko sem hodil še v četrti razred. Takrat me je učil učitelj Jože Novak. On je bil vsestransko zaposlen, tako da smo kako uro ostali sami.
Kot večkrat je tudi tokrat moral nekam iti. Naročil nam je, naj napišemo spis o zgodovini letalstva. Za nagrado je najboljšim štirim obljubil let z letalom. To smo takrat vzeli bolj nresno, mislili smo, da se šali...
Ko sem prišel domov sem začel izkati gradivo za to nalogo. Precej mi je pri tem pomagala tudi sestra. Spominjam se, da sem precej obširno napisal o našem Rusjanu in tudi o našem razvoju letalstva. Ko smo mu izročili, je pregledal in določil najboljše. Prešerno veselje me je obšlo, ko sem se med štirimi najbolšimi znašel tudi jaz. Naročil nam je, naj pridemo v nedeljo na letališče.

Sonce je bilo že visoko in svojimi žarki, nas je opominjalo na svoj povratek. Hiteli smo proti našemu cilju.

Na letališču so stala letala. Knam je pristopil pilot in nas povabil v letalo. Spominjam se kakšne občutke sem imel. Letalo je drselo po travnati površini, se dvigalo in končno je svobodno zaplavalo. Zdelo se mi je kot da lebdim v zraku. Dvigali smo se vse višje... že smo nad domačo vasjo, nad Čavnom in nad letališčem. Kako hitro je minil ta polet - kako hitro je minilo teh dvajset minut. Pristali smo in se vrnili domov. Gledali smo v nebo in opazovali kraljestvo nad oblaki.

Ampak, saj ni najvažnejše to, da smo se peljali, važnejše se mi je zdelo to, da smo se peljali za nagrado. Spominjam se, kako sem moral doma na dolgo in na široko pripovedovati o poletu...

Ta dan je minil, a spomin nanj je ostal, svetal kot takrat.

ŠTIL

UKAZ! - ŽELJA?

Ljubi Gospoda!
Koga?
svojega Boga!
zakaj?
saj hočeš biti kristjan!
ne...da...
položil si roke na plug!
nevem...
ne oziraj se nazaj!
raje bi...
plavaj proti toku!
saj ne, ne...
oh, saj si že mrtva riba!
"užitek"?

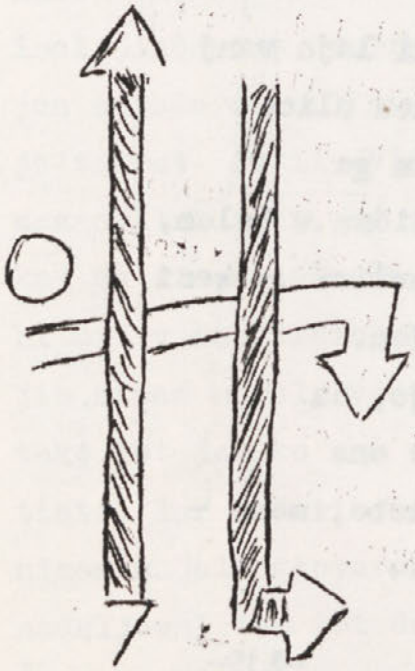

NALAK

GOSPODIČNA V BELEM

Temna
ulica;
zibajoči pijanec,
desno zid,
levo ograja,
Oboje je njegovo.
Objema eno in drugo,
poljublja pot
pred sabo in za sabo,
ogovarja tišino,
govori s seboj,
preklinja vse.
Moli s sklenjenimi
rokami,
joče in prosi.
Objema mimoidoče
dekle
in psa, ki laja vanj
Na koncu ulice
pa čaka ga
gospodična v belem,
z razprtimi rokami
za objem.
Pravijo, da
objame ona
tudi tebe, mene -
- VSE!+

KDO BO VEČ ZASLUŽIL ?

Šport, kdo ve kaj ta beseda pomeni, še sam ne vem kaj je to in vendar je velikokrat uporabljam.Najlaže bi to prevedel - kot napor za zdravo telo, danes je dobil nov odnos- napor za denar. Kaj sem jaz občutil z športniki, kaj sem si mislil ko sem jih občudoval-? Videl sem atleta, ki se je z zadnjimi močmi vrgel v cilj- videl sem maratonce, ki po prihodu na cilj rabijo zdravniško pomoč- videl sem smučarja, ki je zletel s proge- videl sem skakalca v višino, ki se je z zadnjim atomom moči pognal čez letvico- Kaj je čutil ko je letvica obstala.Videl sem metalca diska,ki ima možgane zreducirane na eno samo besedo- zmagati- videl sem njegove mišice v obliki besede- zmagati- njegovi koraki so pisali čudovito besedo - zmagati .- Videl sem krepkega Madžara, ki se je z zmajem spustil s Kilimandžara v temno oblačno nebo, tvegal je življenje samo zato, da bi dosegel nov svetovni rekord- fanatik- ni kaj!- Kaj je čutil tisti nogometaš, ki je v nevarnem startu zaustavil nasprotnikovega napadalca- kaj je imel v sebi tisti trenutek- morda sovraštvo do nasprotnikov- in to sovraštvo je imel plačano z denarjem.Občudoval sem plavalca, ki se je spojen z vodo za pol zamaha prej dotaknil startnega bloka - kaj je takrat čutil- Videl sem ponosne zmagovalce stopati na zmagovalni oder, ko so dobivali medalje- ali so se zavedali kaj so s tem dosegli- ali to slavo, da vsi o njem govorijo, da bi bil v časopisih- videl sem zmagovalce jokati- razumeti jih nisem mogel, videl sem potrte poražence, kako so trpeli- tako kot jaz ko sem spoznal kaj vse sem zamudil.Hotel sem občutiti tisto, kar občuti zmagovalec- hotel sem to spoznati, vendar nisem našel odgovora niti v izjavah zmagovalcev- srečen sem- nadaljeval bom pot do ponovne zmage" - ipd.: Ne tu nisem našel vsega- videl sem v njihovih očeh neugasljivo slo po denarju- aparat za denar.

Ali ni bilo lepše, ko je v antični Grčiji dobil venec in je bil spoštovan- zato se mi je šport uprl-- Spoznal sem, da je šport aparat za denar in da zato zmagovalec ne more biti srečen...Zato so njihove izjave lažne.Najboljšo izjavo je dal Aki Bua ko je rekel:"Ko sem zmagal sem mislil na svoj narod in svoje ljudstvo !"

Ali so bili bolj srečni zmagovalci v zavesti da so najboljši,ali pa v zavesti,da bodo največ zaslužili?.....

PRAJA

OGLASI POD ŠIFRO "NUJNO"

Nujno rabimo mladega avanturista, ki bi hotel pred konferenco poučevati matematiko popoldne za nedoločen čas. Pogoji: vsaj končana srednja šola in dobri živci.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MATEMATIKE

Nujno rabimo frazeološkega strokovnjaka, ki bi nam s svojim znanjem posebno ob sobotah pomagal razumevati določene izjave.

SOBOTA

Nujno rabimo sposobnega tretješolca, ki bi prišel na priučitev v TOZD ISKRE za nedoločen čas. S tem bi veliko pripomogel k življenjski dobi ISKER in tradiciji.Pogoj:višji inteligenčni kvocient. Prijave sprejemajo na uredništvu.

UREDNIŠTVO ISKER

Nujno rabimo visokega košarkarja (vsaj 215 cm), ki bi lahko med odmori dvakrat na dan treniral z nami in pripomogel k izboljšanju stanja v košarki. Pogoji:moralno neoporečen, po možnosti kratkih las - (po pravilniku).

KK SVŠ

Nujno rabimo portirja, ki bo nekaterim semeniščnikom pomagal nositi njihovo dostojanstvo in veličino.

TEŽA VELIČINE

SEMENIŠKE CVETKE

Nekateri so za vroče - je naslov filma, ki ga vsak dan vrtijo v semeniškem kinematografu. Predstave s pričetkom ob 17 uri.

Fantje se pritožujejo, da letos pogosto piha monsum skozi želodec in pusti razdejanje za seboj. To se da le delno popraviti s "krepko malico". - Važno je da rastemo!

Košarka je bila nekdaj zelo popularen šport, potem pa so fantje spoznali, da so koši nekoliko previsoko in da nimajo prihodnosti. Fantje namreč v semenišču poleg študija silno ljubijo atrakcije. Mogoče bi radi zabijali koše.

Semeniški nogomet je tehnično tako na višku, da se ti nekdo vljudno in smehljaje opraviči potem ko te [illegible] grdo zruši: "Pardon, sem bil na žogi!"

Povprečno nadarjenega semeniščnika je nekdo izredno dobro definiral z izrazom - "PACAČ"!

Ko se dijaki že toliko pritožujejo čez profesorje, niti malo ne pomislijo, da se motijo. Dijaki bi namreč vse morali znati sami, na vprašanja ni časa, čeprav smo mladi zelo radovedni. Profesor pa je zgolj zato, da daje naloge in sprašuje:Idealen profesor!

V semenišču se šipe pobijajo na nek zelo skrivnosten način. To prav gotovo zvemo, ne zvemo pa samo načina.

Baje imamo v semenišču revolucionarja, ki hočo na silo spremeniti hišni red tako, da vsak dan podaljša spanje za petnajst minut.

Vedno je bil problem neznanje, prepisovanje nalog in podobno. Slišimo kako starejši pravijo, več možganov več ve. V semeništču je nastal en velik možganski koncern, v katerem so integrirani nekateri dijaki. Zato ni niti čudno, če so izgubili samostojnost. Možganski koncern namreč vodi skupina požrtvovalnih in ambicioznih dijakov.

...Kako pestra in prijetna je ta čorba, premišljuje semeniščnik ob loncu čorbe. Prijatelj mu v adoščenje pove, da je to vendar prava primorska jed...

Razgovor je velikega pomena, profesorji pa se z dijaki močejo preveč pogovarjati, ker smo semeniščniki preveč primitivni in nismo tako na višku, vsaj po predsodkih ne.

Kljub pestrosti šolskega programa in raznovrstnosti predmetov, si semeniščniki želijo študirat še aeronavtiko. Kako si naj drugače razlagam, da nastane iz Pilata navaden pilot (reaktivnega nega letala).

Problem je brisanje table. Zdaj bomo morali brisati tablo na zelo popularno "rock bombo": Hej Marička poglaj, poglaj...

Nekdo je pogruntal, da so četrtošolci zelo nizko v sposobnosti zaznave, ali bolje, da so sila omejeni. Ni niti čudno, saj imajo križe na oknih.

Semeniščniki so svojo nežnost pokazali v stari semeniški kapeli, kjer so tako požrtvovalno igrali nogomet, da so si pripravili prostor za slepe miši.

Spanje je sploh problem. Fantje so najbolj srečni takrat, ko zvonca ne sliši njihov asistent. V opravičilo asistentom naj povem, da pri izbiri asistentov niso upoštevali njihove telesne pripravljenosti za ta življenju tako nevaren poklic.

"Varuh miru in tišine" se zelo trudi, da bi pokazal, kako mu ni žal priti zjutraj v spalnico in z metodološko dobro pripravljeno parolo, spomni fante na to, da je jutro. Včasih pove tudi s kako tujko- za razlago tujk pa hodijo fantje navadno k njemu osebno.

V nekem razredu se vztrajno pritožujejo in govorijo, da se je pojavil v semenišču veliki diktator, ki uživa ob pogledu na kri in celo s svojimi besedami doseže, da fantom večkrat zavre kri. To se mu lahko maščuje, saj ne ve, kdaj bodo pripravili atentat.

Semeniške postelje so dobro zdravilo za revmo, kljub temu pa fantje dobivajo obliko neke funkcije. Ugotovi funkcijo, ter njeno izvedenko, ki jih dobiš z raztegi osnovne funkcije!

ŠPIČIL IN BODIČIL: MUTKA

ŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠ

Ob koncu lanskega leta se je v odbojki pomirilo pet ekip: vsak razred je imel eno, le prvi dve. Žrebanje parov v četrtem razredu je potekalo mirno. Že naslednji dan je bilo živahnejše: prvo presenečenje - prva B ekipa je po hudem boju premagala prvo A z - 2:1. Do finalnega srečanja je vse potekalo po pričakovanjih: drugi razred je premagal obe ekipi prvega razreda, prav tako je tretji razred zlahka dobil vse tekme. Ostalo je le še srečanje med četrtim in tretjim razredom. Zbralo se je še kar veliko gledalcev, vreme je bilo oblačno, teren moker. Na začetku so tretješolci z vso silo napadli in povedli, četrtošolci jim vračajo, po zaslugi visokih igralcev izenačijo in povedejo. Tretji razred zopet pritiska in dobi prvi set z 14 : 16. Po menjavi polj četrtošolci gladko zmagajo v tretjem setu z 15 : 10. Nastopi mrak, megla pade. Začne se odločilen set pod reflektorji. Lepa igra, veliko kombinacij, dobri smeči na eni in na drugi strani. Nihče ne vodi več kot za točko. Četrtošolci se oddalijo na 13 : 10 in imajo servo. Žoga se zabije v mrežo - servirajo tretješolci žoge divje letijo tik nad mrežo, četrtoletniki jih ne morejo ukrotiti in izgubijo že dobljen set, s tem pa tudi naslov jesenskih prvakov v SVŠ.

Vrstni red po jesenskem delu

1.	3.a.	4	4	0	8 : 1	8
2.	4.a.	4	3	1	7 : 2	7
3.	2.a.	4	2	2	4 : 5	6
4.	1.b.	4	1	3	2 : 7	5
5.	1.a.	4	0	4	2 : 8	4

V deževnih februarskih dneh letošnjega leta se je na oglasni deski pojavil plakat, ki je naznanjal namizoteniško prvenstvo. Nastopilo je devet igralcev: trije iz četrtega razreda, dva iz tretjega in štirje prvošolci. Že vraprej je vsak vedel, da bosta glavna tekmeca za prvo mesto Čuk Rado in Žagar Jože. Prvenstvo se je odigralo po sistemu "vsak z vsakim". Tudi tu ni manjkalo presenečenj.

Vsekakor je bilo največje presenečenje poraz Žagarja z Rajnarjem z 1:2 v setih, vendar se je boj za prvo mesto nadaljeval. Odločilna je bila zadnja tekma prvenstva med Čukom in Žagarjem. Po prvem setu je vodil Žagar z 14:12, v drugem je bil boj trši. Več moči je imel Rado Čuk, ki je zmagal v drugem setu z rezultatom 21:18. V tretjem setu sta igralca pokazala kaj znata. Po hudem boju je zmagal Rado Čuk z rezultatom 21:17 in tako postal semeniški prvak za leto 1976/77.

Lestvica:

1. Čuk Rado	8	8	0	16 : 2	8
2. Žagar Jože	8	6	2	14 : 4	6
3. Fortuna Alojz	8	5	3	11 : 9	5
4. Fajdiga Stanko	8	5	3	10 : 8	5
5. Mahnič Miro	8	4	4	9 :12	4
6. Rajnar Jože	8	3	5	11 :11	3
7. Gantar Evgen	8	2	6	7 :13	2
8. Kastelic Drago	8	2	6	6 :14	2
9. Šuštar Franc	8	1	7	4 :14	1

FAJDIGA STANKO

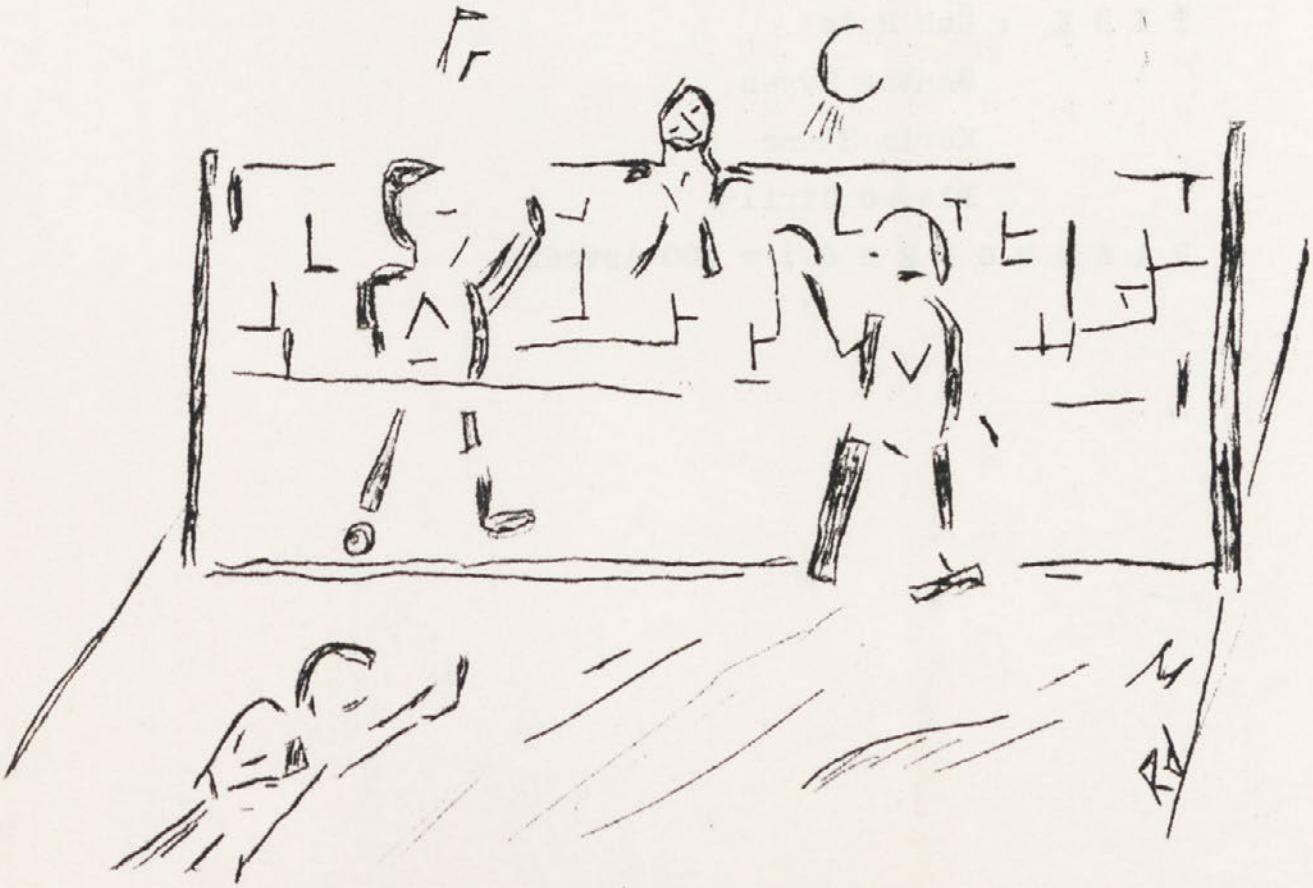

I S K R E : glasilo semeniščnikov v Vipavi

L E T O : IX

Š T E V I L K A : 3 13. III.1977

N A S L O V U R E D N I Š T V A :

Vipava 149 65271 Vipava

O D G O V O R N I U R E D N I K : Pavel Sporn

U R E J A T A : Čuk Marko

Fajdiga Stanko

V I N J E T E : Kamin Jože

M A T R I C E : Kržišnik Alojz

T I S K : Čuk Rado

Gantar Evgen

Kerin Stane

Plešec Ciril

R A Z M N O Ž E N O : v 100 izvodih